

[Skov Jørgensen.]

til udgifterne ved projektet. Vi vil gerne vide, hvad der er afklaret i forbindelse med projektet, og gerne være sikre på, at det ikke blot drejer sig om at komme i gang i tillid til, at en afklaring kommer efterhånden.

I sin fremsættelsestale gav den højtærede socialminister udtryk for den opfattelse, at der vil blive stigende mulighed for medicinsk behandling af åndssvaghed. Det tør jeg naturligvis ikke modsige. Men det, jeg har begrundet håb om, er stigende muligheder for forebyggelse af åndssvaghed og for ydelse af den rigtige hjælp til de åndssvage. Jeg vil gerne spørge, hvormed den højtærede minister begrundet sin antagelse, om det er med forhåbninger til dybdepsykologien, til neurologien, til den interne medicin eller til andre behandlingsformer, som har deres talsmænd herhjemme; for institutionens indretning og specielt dens hospitalspræg hænger sammen med besvarelsen af disse spørgsmål.

Jeg vil lige gøre en bemærkning om hvert af de 3 områder: forebyggelse, det pædagogiske og det medicinske indslag i behandlingen. Forebyggelse er bl. a. et spørgsmål om forskning, og vi ønsker stærkt, at der ved vore åndssvageinstitutioner, også ved denne, gives gode vilkår for forskningen. Den socialpædagogiske hjælp er et spørgsmål om pleje, beskæftigelse, optræning og oplæring. Så vidt jeg kan se, er der kun spredte tilløb at opfylde disse for os primære krav til en åndssvageinstitution. Vi er bange for og finder det forkert, om vi gennem lovgivningen skaber sådanne rammer for de åndssvage, at vi påtvinger dem at være patienter hele livet, og om vort patientbegreb skulle hindre os i at få øje på mennesket hos den åndssvage, skulle hindre os i at hjælpe ham så nær til en normal tilværelse som muligt, og det er muligt for manges vedkommende.

Det er nok desværre nødvendigt stadig at have store institutioner; men det er ikke rigtigt at bygge hospitaler, hvis for-

målet er beskæftigelse og oplæring. Det er almindeligt antaget, at op mod halvdelen af institutionernes åndssvage er psykotisk prægede. Jeg tør ikke uden videre tilslutte mig dette tal; men netop disse klare hospitalstilfælde er, så vidt jeg forstår, undtaget fra optagelse på de her planlagte institutioner.

Det havde vel været naturligt og rimeligt, om der havde foreligget en egentlig investeringsplan for hele forsorgens opbygning i stedet for dette måske noget svagt motiverede skøn om en detalje, for det er jo klart, at det foreliggende forslag vil virke retningsgivende og måske bindende ved åndssvageforsorgens fulde udbygning. Det er begrundelsen for, at vi, selv om vi er velvilligt indstillet over for forslaget og indstillet på en så hurtig behandling, som det vil være forsvarligt, ønsker det drøftet i et udvalg.

Else Zeuthen: Som de to foregående ærede talere vil også jeg gerne se på det foreliggende forslag i et udvalg for at få nærmere rede på de planer, som her lægges frem for det høje ting. Jeg vil også gerne have lejlighed til at bese institutionerne, som foreslået af det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, men jeg vil gerne dertil føje, at fra besøg på en række andre institutioner af lignende art er det ikke mit indtryk, at der i vore dage projekteres urimelig dyrt. De smukke og bedre omgivelser, som vi i vor tid skaber for sindssyge, åndssvage og andre medborgere, som ikke kan klare sig selv, opnås for en stor del ved moderne proportioner og ved smukke, lyse og optimistiske farver.

Da det foreliggende lovforslag om udbygning og ombygning af Lillemosegård med Gammelmosehus både vil råde bod på den store pladsmangel på vore åndssvageanstalter og skaffe tidssvarende og mere menneskeværdige forhold på den ofte kritiserede Lillemosegård, vil mit parti gerne være med til at gennemføre det her foreliggende lovforslag og gennemføre det hurtigt.